ΟΙ ΤΡΟΜΕΡΟΙ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΑΛΚΟΟΛ

Ἡ ζωὴ καὶ ἡ τρομερὴ δρᾶσις τοῦ Ντάϊον Ο'Μπάνιον. Πῶς ἄρχισε τὸ ἐγκληματικό του στάδιο. Ἕνα μικρὸ δῶρο στὴν ἀγαπημένη του. Πῶς κυρίευσε ἕνα καμιόνι φορτωμένο μὲ οὐΐσκυ. Ὁ πρῶτος του φόνος. Πῶς ἔκλεισε τὰ στόματα τῶν καταδοτῶν. Ὁ Μπάνιον ἀσύλληπτος καὶ παντοδύναμος. Τὰ γεύματα τοῦ μεγάρου του. Ὅπου παρουσιάζονται δυὸ ἐπικίνδυνοι ἀντίπαλοι. Ἡ δολοφονία τοῦ Μπάνιον ἀπὸ τὸν Καπόνε, κτλ. κτλ.

Μὲ τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ Τζὼν Ντίλλιγκερ, τοῦ «δημοσίου κινδύνου ἀριθ. 1», ὁ ὁποῖος δὲν ὑπῆρξε στὴν πραγματικότητα παρὰ ὁ συνεχιστὴς τοῦ ἔργου τῶν γκάγκστερς, τῶν λαθρεμπόρων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, γράφηκαν πολλὰ γιὰ τὴν ἀμματερὴ δρᾶση τῶν «μπουτλέγκερς» καὶ ὅλων τῶν ἐγκληματικῶν συμμοριῶν, ποὺ ἔδρασαν στὴν Ἀμερικὴ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου.

Ἀλλὰ πῶς σχηματίστηκε ἡ τρομοκρατικὴ ὀργάνωσις τῶν Ἀμερικανῶν λαθρεμπόρων ; Ποιὸς εἶχε τὴν ἐμπνευσι νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὴν περίστασι αὐτή, νὰ ὀργανώση «σύστημα ἐργασίας» καὶ νὰ μετατρέψη τὸ λαθρεμπόριο σ' ἐπιχειρήσεις, ποὺ διέθεταν κεφάλαια ἑκατομμυρίων δολλαρίων ; Τὴν ἰδέα αὐτὴ δὲν τὴν εἶχαν πρῶτοι οὔτε ὁ «ἀείμνηστος» Τζάκ Ντάϊαμοντ, οὔτε ὁ Ἄλ Καπόνε, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθῆ νὰ ζῆ, στὸ κελλὶ μιᾶς φυλακῆς, φτιάχνοντας παπούτσια. Οἱ δυὸ αὐτοὶ διαδόχοι κακοποιοὶ ἦσαν μαθηταὶ ἑνὸς ἄλλου ἀρχηγοῦ, τοῦ πατριάρχου τῶν λαθρεμπόρων τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ τρομεροῦ Ντάϊον Ὁ Μπάνιον, ποὺ δολοφονήθηκε τὸν Νοέμβριο τοῦ 1924, ἀφοῦ προηγουμένως ὀργάνωσε τὸν γκαγκστερισμὸ ἐπί....ἐπιστημονικῶν βάσεων.

Αὐτοῦ τοῦ καταπληκτικοῦ ἀνθρώπου τὴ ζωὴ καὶ τὴ δρᾶσι θὰ σᾶς ἐξιστορήσουμε σήμερα μὲ λίγα λόγια.

* * *

Ντάϊον Ὁ Μπάνιον !... Ὁ πιὸ αἱμοσβόρος ἐγκληματίας, ποὺ φάνηκε στὴν Ἀμερικὴ τὰ τελευταῖα δεκαετέντε χρόνια ! Ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκότωσε μὲ τὸ χέρι του εἰκοσιοχτὼ ἄτομα, χωρὶς νὰ λογαριάσουμε πόσους τραυματισμοὺς καὶ πόσων ἐγκλημάτων ὑπῆρξε ὁ ὑποκινητής, ὁ ἠθικὸς αὐτουργός ! Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δημιούργησε τὴ λεγεῶνα τῶν κακοποιῶν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ λυμαίνεται τὴν Ἀμερική, παρ' ὅλες τὶς μεγάλες προσπάθειες τῶν ἀρχῶν νὰ καιτηριάσουν τὴν πληγὴ αὐτή, νὰ τὴν κλείσουν ὁριστικά.

Ὁ Μπάνιον, γιοὺς ἑνὸς ἐλαιοχρωματιστοῦ, ντεμπουτάρισε στὸν κόσμο τοῦ ἐγκλήματος σὲ ἡλικία 17 μόλις χρόνων, κλέβοντας ἀπὸ ἕνα κατάστημα ἕνα μπουκαλάκι ἄρωμα, γιὰ νὰ τὸ προσφέρη σὲ μιὰ μικρὴ φιλενάδίτσα του. Καταδικάστηκε τότε σὲ φυλάκισι ὀκτὼ μηνῶν. Μόλις ἀποφυλακίστηκε, τὸν ξανάθαλαν μέσα γιὰ μερικὰ ἄλλα ἐλαφρὰ παραπτώματα, ὅπως μιὰ ἀπόπειρα παραβιάσεως τοῦ χρηματοκιβωτίου ἑνὸς ταχυδρομικοῦ γραφείου, μιὰ ἔνοπλη ἐπίθεσι ἐναντίον ὀργάνων τῆς τάξεως κλπ.

Ὅταν ὁ Ντάϊον ἀποφυλακίστηκε καὶ πάλι, ἀπεφάσισε ν' ἀλλάξη ἐπάγγελμα. Καὶ ἔγινε ἐφημεριδατόλης. Ἕνα βράδυ ὅμως, ἐνῶ, ἐπιστρέφοντας σπίτι του, περνοῦσε ἀπὸ ἕνα σκοτεινὸ δρόμο, εἶδε ἕνα μεγάλο καμιόνι, φορτωμένο μὲ μπουκάλια οὐΐσκυ, καὶ καλό, μάλιστα, οὐΐσκυ, προερχόμενο ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, μέσῳ Καναδᾶ.

Ὁ ἀπαγορευτικὸς νόμος γιὰ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ εἶχε ψηφισθῆ τότε — ἡ ἱστορία αὐτὴ συνέβη στὰ 1920 — καὶ ἐτίθετο σ' ἐφαρμογὴ μὲ μεγάλη αὐστηρότητα. Συνεπῶς ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ζητήση τὴ συνδρομὴ τῆς ἀστυνομίας, σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ δοκίμαζε κανεὶς νὰ κλέψη τὸ ἐμπόρευμά του, γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ συνελάμβανε καὶ αὐτὸν ὡς λαθρέμπορο !

Καὶ μὲ τὴ λογικὴ αὐτὴ σκέψη, ὁ Ντάϊον Ὁ Μπάνιον ἔβγαλε τὸ περίστροφό του ἀπὸ τὴν τσέπη του, ὑποχρέωσε τὸν ὁδηγὸ τοῦ αὐτοκινήτου νὰ κατέβη κάτω, ἀνέβηκε αὐτὸς στὴ θέσι του, μετέφερε τὸ καμιόνι μὲ ὁλόκληρο τὸ φορτίο του σ' ἕνα γνωστό του κρυφὸ μπὰρ καὶ τὸ πούλησε γιὰ πέντε χιλιάδες δολλάρια ! Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη λησταεία, ποὺ ἔκανε μέσα στὴ Νέα Ὑόρκη. Καὶ αὐτὴ στάθηκε ἡ ἀρχὴ μιᾶς μεγάλης βιομηχανίας, ποὺ ἄνθισε γιὰ πολλὰ χρόνια στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τῆς βιομηχανίας τοῦ λαθρεμπορίου οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν...

Μὰ ὁ Μπάνιον, ἀμάθητος ἀκόμη σὲ μεγάλες καὶ σοβαρὲς ἐπιχειρήσεις, ἔκανε τὴν ἀνοησία νὰ ἐκμυστηρευθῆ τὸ κατόρθωμά του σ' ἕνα φίλο του, γιὰ νὰ τὸν καταπλήξη μὲ τὴν τόλμη του. Ὁ «φίλος» ὅμως ζήτησε μερίδιο ἀπὸ τὰ κέρδη, γιὰ νὰ μὴ τὸν καταδώση... Ὁ Ντάϊον δὲν σκέφτηκε πολὺ τί ἀπάντησι νὰ δώση στὸν ἐκβιαστή. Τράβηξε τὸ περίστροφό του ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ φύτεψε πέντε σφαῖρες στὸ στῆθος τοῦ φίλου του. Κατόπιν ἔβαγε. ἥσυχος καὶ ἀμέριμνος...

Μὰ ὁ ἐκβιαστὴς δὲν εἶχε πεθάνει... Τὸν μετατέρανε σ' ἕνα νοσοκομεῖο, σ' ἐλεινὴ βέβαια κατάστασι, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀρκετὲς ἐλπίδες σωτηρίας τοῦ. Ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτὸ ὁ Μπάνιον, βυθίστηκε σὲ σκέψεις... Ἂν ὁ τραυματίας μιλοῦσε καὶ τὸν πρόδιδε ; Ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ τὸν καθαρίση γιὰ καλά... Ἐξαγόρασε ἕναν ἰατρέτη τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐκεῖνος ἀνέλαβε γιὰ μερικὲς ἑκατοντάδες δολλάρια, νὰ κλείση γιὰ πάντα τὸ στόμα τοῦ ἐνοχλητικοῦ φίλου...

Τὰ πάντα κατορθώνει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἔχει λίγη καλὴ θέλησι καὶ ὅταν δὲν τὸν τρομάζουν τὰ ἐμπόδια...

Ὕστερ' ἀπὸ τὴν πρώτη αὐτὴ ἐπιτυχία, ὁ Μπάνιον ἄρχισε νὰ μελετᾶ καλύτερα τὸ ζήτημα τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου, ἀπ' ὅλες του τὶς πλευρές. Μὲ τὴ μικρὴ σχετικῶς πεῖρα ποὺ εἶχε, κατέληξε σὲ δυὸ συμπεράσματα : Πρῶτον, ὅτι τὸ περίστροφο εἶνε ἕνα ἐπιχείρημα πολὺ πειστικὸ σὲ κάθε εἴδους συζήτησι καὶ δεύτερον πὼς ὅταν ἔχει κανεὶς χρήματα στὴν τσέπη του, μπορεῖ νὰ ἐξαγοράση τοὺς πάντας, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ἀμερικανικὴ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο τότε «ἱσταμένη εἰς τὸ ὕψος της», ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ὑπόνοια...

Συγχρόνως, ὁ Ντάϊον εἶχε καὶ μιὰ μεγαλοφυῆ ἔμπνευσι :

Πρῶτος αὐτὸς συνέλαβε τὸ σχέδιο νὰ μονοπολήση τὸ λαθρεμπόριο τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν στὴν Ἀμερική ! Θὰ κανόνιζε ἔτσι τὴ δουλειά του, ὥστε αὐτὸς μονάχα νὰ μπορῆ νὰ τροφοδοτῆ τὰ κρυφὰ μπὰρ τῆς Ἀμερικανικῆς πρωτευούσης μὲ ἀλκοόλ, κρασὶ καὶ μπύρα...

Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ εἶχε κέρδη ἐξασφαλισμένα 80 ο/ο. Καὶ 100 ἀκόμα στὰ ἑκατόν, ὅταν ὁ Μπάνιον, ἀντὶ νὰ διαθέτη χρήματα γιὰ ν' ἀγοράση ἐμπόρευμα ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, θὰ εὕρισκε τὴν εὐκαιρία νὰ γδύση τὶς ἀποθῆκες ἄλλων συναδέλφων καὶ....συναγωνιστῶν !

Ὁ Ντάϊον ἦταν γεννημένος ἰατρός. Γι' αὐτὸν ἕνας μονάχα ἠθικὸς νόμος ὑπῆρχε : Τὸ κέρδος. Ὅλα τ' ἄλλα ἦσαν ζητήματα δευτερευούσης σημασίας.

Ὁ μεγαλείτερος ἄθλος του ἦταν ὅτι κατώρθωσε ἕνα βράδυ, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1923, μὲ τὴ βοήθεια μερικῶν συντρόφων του, ν' ἀδειάση τὶς κυβερνητικὲς ἀποθῆκες, στὶς ὁποῖες ἡ ἀστυναμία τοποθετοῦσε τὶς κάσσες μὲ τὰ μπουκάλια, ποὺ εἶχε κατασχέσει ἀπὸ ἄλλους λαθρεμπόρους...

Ὁ Ἄλ Καπόνε

Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τρεῖς μέρες, ἔπεφτε στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας, γιὰ ν' ἀφεθῆ ἐλεύθερος μετὰ δυὸ ὧρες. Μὲ τὰ τεράστια κέρδη, ποὺ πραγματοποίησε ἀπ' τὴν κλοπὴ ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω, κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίση τὴν ὑποστήριξι πολλῶν ἰσχυρῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔκαναν τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ ν' ἀπελευθερώσουν τὸν προστατευόμενό τους...

Ἀπὸ τὴ μέρα ἐκείνη ὁ Ντάϊον ἄρχισε νὰ ἐργάζεται κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτικὴ σκιὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος του !...

* * *

Καὶ ὁ Μπάνιον, ἔχοντας πειὰ ἐξασφαλισμένη τὴν ἀτιμωρησία του, νοίκιασε ἕνα ἐπιδεικτικὸ μέγαρο σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κεντρικώτερες λεωφόρους τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἐγκατέστησε σ' αὐτὸ τὰ γραφεῖο τῆς ἐπιχειρήσεώς του. Εἶχε πολυάριθμο προσωπικὸ γιὰ νὰ διεκπεραιώνη τὶς ἐργασίες του, δακτυλογράφους καὶ γραμματεῖς, λογιστὰς καὶ ἀλληλογράφους !...

Τότε ἔπιασαν κοντά του δουλειὰ καὶ οἱ Τζὰκ Ντάϊαμοντ καὶ Ἄλ Καπόνε, νεαροὶ σκύμνοι ἀκόμα, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ἄργησαν νὰ γίνουν λιοντάρια.

Ὁ Ντάϊον, λοιπόν, μεσουρανοῦσε. Εἶχε ὑπὸ τὶς διαταγές του χιλιάδες λαθρεμπόρων, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἦσαν τυφλὰ ἀφοσιωμένοι. Καλοῦσε στὸ μέγαρό του ὑπουργούς, γερουσιαστὰς καὶ ἀνωτέρους δικαστικούς, γιὰ νὰ φᾶνε μαζύ. Ἦταν μέτοχος σὲ μεγάλες κινηματογραφικὲς ἑταιρεῖες. Ὁ κόσμος ἀνέφερε τὸ ὄνομά του μὲ τρόμο καὶ μὲ θαυμασμὸ συγχρόνως... Ὅλοι ἤξεραν ἀπὸ ποιὸ ἀνομολόγητο ἐπάγγελμα εἶχε κάνει τὴν τεράστια περιουσία του... Μὰ ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ πολεμήση φανερὰ ἕνα πρόσωπο τόσο ἰσχυρό ;...

Ξαφνικὰ ὅμως μαῦρα καὶ ἀπειλητικὰ σύννεφα παρουσιάστηκαν στὸν ὁρίζοντα. Οἱ ἀδελφοὶ Μύλλερ, ἀδελφοὶ τῆς λαθρέμπορος, ποὺ ὑπηρετοῦσανε ὡς τότε ὑπὸ τὰς διαταγάς του, σήκωσαν κεφάλι, παρακινούμενοι ἀπὸ τὸν Ἄλ Καπόνε, καὶ ζήτησαν ν' ἀποχτήσουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀνεξαρτησία τους, νὰ κάνουν δική τους ἐπιχείρησι. Ὁ Μπάνιον δὲν τρομοκρατήθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη αὐτὴ ἐκδήλωσι ἀπειθαρχίας. Ἕνα βράδυ πῆγε στὸ θέατρο, ὅπου ἤξερε ὅτι θὰ εὕρισκε τοὺς Μύλλερ, καὶ 'κεῖ, στὸ κατνιστήριο, μπρὸς σὲ τριακόσιους ἀνθρώπους, προσβόλησε τοὺς δυὸ ἀντιπάλους του καὶ τοὺς ξάπλωσε νεκροὺς χάμω... Ὕστερα ἔφυγε ἀπαθὴς καὶ ἀτάραχος, χωρὶς νὰ βγάλη τὸ ποῦρο ἀπὸ τὸ στόμα του... Κανεὶς δὲν τόλμησε νὰ τὸν συλλάβη !... Κανεὶς δὲν τόλμησε νὰ τὸν ἐνοχλήση !...

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν ἡ ἀρχές, τὸ ἔκανε ὁ Ἄλ Καπόνε. Γιατί, μόλις ὁ δαιμόνιος αὐτὸς Ἰταλὸς ἐμφανίστηκε στὸ λαθρεμπορικὸ στερέωμα, διεκδικῶντας τὰ πρωτεῖα, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποὺ σκότωσε, γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ ἕναν ἐπικίνδυνο ἀντίπαλο, ἦταν ἀκριβῶς ὁ Ντάϊον Ὁ Μπάνιον, ὁ διδάσκαλός του !...

Καὶ ἦταν μοιραῖο νὰ βρῆ ὁ πατριάρχης τῶν Ἀμερικανῶν λαθρεμπόρων τὴν τιμωρία ποὺ τοῦ ἄξιζε γιὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματά του, ἀπὸ τὸ χέρι ἑνὸς μαθητοῦ του !...